

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 174/2026-21

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ]

[REDAKOVANÉ] zastúpeného URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti upovedomeniu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. IV/3 Pz 26/25/1000-6 z 29. októbra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 7. novembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojich práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), čl. 147 ods. 2 ústavy, čl. 8 ods. 2 listiny, čl. 7 ods. 1 dohovoru a čl. 49 ods. 1 charty, čl. 50 ods. 2 ústavy, čl. 40 ods. 2 listiny, čl. 6 ods. 2 dohovoru a čl. 48 ods. 1 charty, čl. 19 ods. 2 a 3 a čl. 22 ods. 1 a 2 ústavy, čl. 10 ods. 2 a 3 a čl. 13 listiny, čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru, čl. 7 charty, čl. 20 ods. 1 ústavy, čl. 11 ods. 1 listiny, čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 17 charty a čl. 13 dohovoru upovedomením generálnej prokuratúry č. k. IV/3 Pz 26/25/1000-6 z 29. októbra 2025, ako aj postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľovi bolo uznesením vyšetrovateľa Kriminálneho úradu finančnej správy, pobočky Východ (ďalej len „vyšetrovateľ FS“) ČVS: KÚFS-2/VY-KE-2025 z 27. februára 2025 vznesené obvinenie podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku pre prečin porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1, 3 písm. a) Trestného zákona. Následne vyšetrovateľ FS uznesením ČSV: KÚFS-2/VY-KE-2025 z 20. júna 2025 rozšíril obvinenie sťažovateľovi [§ 206 ods. 5 Trestného poriadku] pre ďalší

čiastkový útok pokračovacieho prečinu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1, 3 písm. a) Trestného zákona. Sťažovateľ podal 26. júna 2025 proti tomuto uzneseniu sťažnosť, ktorú prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trnave (ďalej len „krajská prokuratúra“) uznesením č. k. 20 Kv 8/25/2200-58 z 23. júla 2025 zamietla [§ 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku].

3. Proti uzneseniu o rozšírení obvinenia a uzneseniu o zamietnutí sťažnosti podal sťažovateľ návrh na zrušenie právoplatných rozhodnutí v prípravnom konaní podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku (ďalej aj „návrh“), ktorým navrhol, aby generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) zrušil obe označené uznesenia.

4. Generálna prokuratúra napadnutým upovedomením sťažovateľa upovedomila o tom, že jeho návrhu nevyhovela, pretože generálny prokurátor nezistil sťažovateľom tvrdené ani iné porušenie zákona namietanými uzneseniami a predchádzajúcim konaním. Uznesenia podľa generálnej prokuratúry spĺňajú obsahové aj formálne kritériá zákonnosti. Skutočnosti zistené pred vznesením obvinenia boli dostatočným podkladom na vyslovenie záveru, že sa trestný čin mohol stať tak, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia o rozšírení obvinenia a že sa ho mohol dopustiť sťažovateľ. Generálna prokuratúra sa v plnom rozsahu stotožnila s názorom krajskej prokuratúry a s odôvodnením jej uznesenia.

5. Sťažovateľ namieta, že upovedomenie je nedostatočne a neadekvátne odôvodnené, vychádza z nezákonných dôkazov a arbitrárneho posúdenia okolností prípadu. Sťažovateľ formuluje námietky procesného charakteru vypovedajúce o nezákonnosti jeho trestného sťažovania a konštatuje, že sa s nimi generálna prokuratúra nedostatočne vysporiadala. Na prvom mieste namieta nezákonnosť prehliadky iných priestorov a pozemkov vykonanej v hale so súpisným číslom [REDAKOVANÉ] v obci [REDAKOVANÉ] a to z toho dôvodu, že bola realizovaná aj vo vzťahu k priestorom, ktoré podľa sťažovateľa napĺňajú atribúty obydlia v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a ústavného súdu. Sťažovateľ prezentuje vyčerpávajúci výpočet relevantných rozhodnutí, z ktorých vyplýva potreba extenzívneho výkladu pojmu obydlie a ktoré sú podľa sťažovateľa aplikovateľné na jeho prípad. Vychádzajúc z uvedeného, dôvodí, že vo vzťahu k priestorom haly napĺňajúcim atribúty pojmu obydlie mal byť vydaný príkaz na domovú prehliadku podľa § 100 Trestného poriadku. Vzhľadom na absenciu takéhoto príkazu sú dôkazy zaistené v predmetných priestoroch poznačené vadou nezákonnosti. V tejto súvislosti sťažovateľ argumentuje potrebou aplikovania tzv. doktríny plodov z otráveného stromu, na základe ktorej sú všetky dôkazy zaistené v rámci predmetnej prehliadky nezákonné a nemohli slúžiť ako podklad na rozšírenie obvinenia sťažovateľa. Sťažovateľ namieta aj porušenie ustanovení Trestného poriadku dotýkajúcich sa edičnej povinnosti, a to z toho dôvodu, že vlastník ani správca dotknutej haly nedostali výzvu na vydanie vecí, ktorých sa prehliadka týkala. Sťažovateľ v tejto súvislosti namieta absenciu poučenia dotýkajúceho sa zákazu donucovania k sebaobvineniu, pričom opätovne zdôrazňuje, že v čase vykonávania prehliadky už mal procesné postavenie podozrivého. Namieta tiež nezákonnosť zaistenia mobilného telefónu, resp. v ňom obsiahnutých dát. Konkrétne dôvodí, že mobilný telefón sťažovateľa bol zaistený na základe príkazu na odňatie vecí z 26. februára 2025, pričom následne boli znaleckému skúmaniu podrobené aj dáta, ktorých analýza si vyžaduje príkaz sudcu pre prípravné konanie podľa § 116 Trestného poriadku. K vydaniu takéhoto príkazu však v posudzovanom prípade nedošlo. Sťažovateľ ďalej namieta porušenie zásady prezumpcie neviny, ktoré vidí v kvalite dôkazov zaistených zo strany orgánov činných v trestnom konaní proti svojej

osobe, ako aj v nesprávnom hodnotení jednotlivých dôkazov, čo podľa jeho tvrdenia vyústilo do nezákonnosti jeho obvinenia. V nadväznosti na to namieta, že sa generálna prokuratúra vôbec nezaoberala ním predostretou argumentáciou, ktorú formuloval vo svojom návrhu na postup podľa § 363 Trestného poriadku, a preto považuje namietané upovedomenie generálnej prokuratúry za nedostatočne odôvodnené a nedostatočne právne posúdené, a teda svojvoľné, arbitrárne, nepreskúmateľné, nezákonné a protiústavné.

6. Na základe už uvedeného sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vyslovil porušenie jeho označených práv napadnutým upovedomením, toto upovedomenie zrušil a vrátil vec (generálnej prokuratúre) na ďalšie konanie a priznal mu finančné zadost'učinenie a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

II.

Posúdenie veci ústavným súdom a jeho závery

7. Z obsahu argumentácie ústavnej sťažnosti sťažovateľa vyplýva, že sťažovateľ porušenie svojich označených práv vidí v postupe generálnej prokuratúry, ktorá sa nestotožnila so stanoviskom sťažovateľa o nezákonnosti tak uznesenia o rozšírení obvinenia vydaného vyšetrovateľom a tiež uznesenia o sťažnosti vydaného krajskou prokuratúrou, a teda nevyhovela jeho návrhu na zrušenie dotknutých rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní, ktoré sťažovateľ považuje za nezákonné s ohľadom na tvrdené vady vedeného trestného konania.

8. Ústavný súd poukazuje na princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy, podľa ktorého môže ústavný súd konať o namietanom porušení sťažovateľových práv a vecne sa zaoberať jeho ústavnou sťažnosťou, ak sa sťažovateľ nemôže domáhať ochrany svojich práv pred iným súdom, resp. orgánom verejnej moci prostredníctvom iných právnych prostriedkov, ktoré mu zákon na to poskytuje. Zmysel a účel uvedeného princípu spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale je úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Všeobecné súdy, resp. orgány verejnej moci, ktoré v trestnom konaní sú povinné vykladať a aplikovať príslušné zákony na konkrétny prípad v súlade s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 5 ústavy, sú primárne zodpovedné aj za dodržiavanie tých práv a základných slobôd, ktoré ústava alebo medzinárodná zmluva dotknutým právnickým osobám alebo fyzickým osobám zaručuje. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity ochrany ústavnosti ústavným súdom podľa zásad uvedených v § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov [ďalej len „zákon o ústavnom súde“ (obdobne pozri sp. zn. III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05, II. ÚS 137/2019, II. ÚS 124/2021, II. ÚS 257/2021)].

9. V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že trestné konanie je od svojho začiatku až po jeho koniec proces, v ktorom sa v rámci vykonávania jednotlivých úkonov a realizácie garancií na ochranu práv a slobôd môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní a súdov naprávať, resp. korigovať aj jednotlivé pochybenia. Spravidla až po jeho skončení možno na ústavnom súde namietat' pochybenia znamenajúce porušenie práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy, ak

tieto pochybenia neboli odstránené v priebehu samotného trestného konania. Pokiaľ by ústavný súd na túto skutočnosť neprihliadal, poprel by účel a zmysel opravných prostriedkov v trestnom konaní, ktorým je okrem iného aj náprava pochybení vo veci konajúcich orgánov verejnej moci (orgánov činných v trestnom konaní a súdov).

10. Ústavný súd poukazuje na viaceré relevantné ustanovenia Trestného poriadku. Podľa § 215 ods. 1 písm. a) prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je dostatočne odôvodnený záver, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie. Podľa § 241 ods. 1 písm. f) v rámci preskúmania podanej obžaloby samosudca obžalobu odmietne a vráti vec prokurátorovi, ak zistí závažné procesné chyby, najmä porušenie práva na obhajobu alebo ak zistí, že prokurátor nepredložil úplné spisy vrátane všetkých dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní, že obžaloba nespĺňa náležitosti podľa § 235 alebo že spolupracujúcej osobe boli poskytnuté nezákonné benefity. Podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Takisto ústavný súd upriamuje pozornosť na § 306 a nasl. Trestného poriadku, podľa ktorých je opravným prostriedkom proti rozsudku súdu prvého stupňa odvolanie, pričom obžalovaný ako osoba oprávnená podať odvolanie proti výroku rozsudku, ktorý sa ho priamo dotýka, môže toto odvolanie podať pre nesprávnosť výroku, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok: a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby, b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy. Takisto nemožno opomenúť možnosť podať dovolanie, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu [§ 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku] alebo ak je rozhodnutie založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom [§ 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku]. V tomto kontexte ústavný súd dodáva, že v zmysle rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) zakladá nezákonný postup polície pri získavaní dôkazov v predsúdnom konaní dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, keďže uvedená nezákonnosť devalvuje takto získané dôkazy a prenáša sa aj na dokazovanie vykonávané v rámci etapy súdneho konania (pozri napr. rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 1 Tdo 12/2015 z 15. apríla 2015).

11. Z jednotlivých ustanovení Trestného poriadku citovaných v predchádzajúcom bode odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že skutočnosti namietané sťažovateľom o prípadnej nezákonnosti vzneseného obvinenia potenciálne zakladajú (nie bez ďalšieho preukazujú, pozn.) dôvod na zastavenie trestného stíhania, odmietnutie obžaloby, oslobodenie spod obžaloby, prípadne podanie odvolania a dovolania. Platná právna úprava trestného konania teda sťažovateľovi umožňuje v nasledujúcich štádiách trestného konania v rámci uplatnenia práva na obhajobu domáhať sa právne účinným spôsobom ochrany svojich označených práv podaniami, na základe ktorých sú konajúce orgány verejnej moci oprávnené a povinné preskúmať opodstatnenosť tvrdení sťažovateľa o nezákonnosti vzneseného obvinenia.

12. Za týchto okolností nie je daný dôvod, aby ústavný súd vstupoval v danej fáze do prebiehajúceho trestného konania vo veci sťažovateľa a neprípustne si tak predčasne uzurpoval právomoc iných orgánov verejnej moci. Ústavný súd pripomína, že nevyužitie označenej možnosti ochrany práv sťažovateľa nemožno nahradzovať ústavnou sťažnosťou podanou ústavnému súdu, ktorý môže konať len vtedy, ak fyzická osoba alebo právnická osoba nemá inú možnosť účinnej ochrany svojich práv (čl. 127 ods. 1 ústavy).

13. Vychádzajúc zo všetkých uvedených čiastkových záverov, ústavný súd vyhodnotil ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako neprípustnú a ako takú ju podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietol.

14. Ústavný súd vzhľadom na všetky svoje závery rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. marca 2026

Peter Molnár
predseda senátu